

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект наказу Міністерства внутрішніх справ України «Про деякі питання обліку та ведення реєстру підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, подані листом Міністерства внутрішніх справ України від 30.03.2017 № 4404/05/31-2017.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

як вбачається з документів, доданих до проекту наказу, його розроблено з метою зменшення контролю держави над ведення бізнесу.

Для досягнення зазначеною мети пропонується затвердити Порядок обліку та ведення реєстру підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери (далі – проект Порядку) та Положення про Комісію з розгляду матеріалів, що є підставою для постанови на облік, внесення змін до облікових даних та зняття з обліку суб'єктів господарювання (філій та відокремлених підрозділів), які здійснюють оптову та роздрібну торгівлю, передачу для реалізації транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери (далі – проект Положення).

Проте вказаний проект регуляторного акта у запропонованій редакції не може бути погоджений Державною регуляторною службою України з огляду на нижчезазначене.

У проекті наказу необхідно чітко визначити відносини, що регулюються. Як вбачається із проекту наказу, такі відносини мають дві складові: облік та

Державна регуляторна служба України
ВИХ №343710/20-17 від 19 05 2017

реєстрацію суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю транспортними засобами.

Вважаємо за необхідне у проекті регуляторного акта чітко розмежувати ці дві процедури.

В тексті проекту Порядку містяться норми щодо перевірки суб'єкта господарювання на відповідність матеріально-технічної бази та документації встановленим вимогам до діяльності, пов'язаної з реалізацією транспортних засобів, із складанням акта перевірки та видачею відповідного висновку.

Зауважуємо, що у назві проекту наказу чітко зазначено, що проект Порядку стосується виключно обліку та ведення реєстру підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери, а не перевірки матеріально-технічної бази та документації.

Назва проекту наказу не відповідає змісту проекту регуляторного акта, а також є необґрунтованими поєднання у відносинах щодо обліку та реєстрації відносин з перевірки.

Крім того, у преамбулі до проекту наказу зазначено, що він розроблений відповідно до Закону України «Про дорожній рух», постанов Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2009 року № 1200 «Про затвердження Порядку здійснення оптової та роздрібної торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери та від 28 жовтня 2015 року № 889 «Про утворення територіальних органів з надання сервісних послуг Міністерства внутрішніх справ».

Натомість, жоден із вищевказаних нормативно-правових актів не містить законодавчих підстав для проведення перевірок, зокрема матеріально-технічної бази та документації, як і не передбачає можливість залежності обліку та ведення реєстру від перевірок, як підстави, взагалі.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України орган державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Дана норма, що відповідно до частини третьої статті 8 Конституції України є нормою прямої дії, була імплементована в статтю 3 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», у якій зазначено, що організація, повноваження і порядок діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої влади визначаються Конституцією України, цим та іншими законами України.

Отже, будь-які повноваження центрального органу виконавчої влади, а також способи їх реалізації мають бути визначені та закріплені на законодавчому рівні.

Крім того, зауважуємо, що питання перевірки матеріально-технічної бази та документації при веденні обліку та реєстру суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю транспортними засобами не спрямоване на зменшення контролю держави над бізнесом (дерегуляцію), а навпаки, свідчить про зарегульованість та несе загрозу породження корупційної складової.

Враховуючи зазначене, проект наказу потребує суттєвого доопрацювання.

Водночас звертаємо увагу, що наданий розробником АРВ до проекту наказу не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати АРВ, викладаються письмово згідно з додатком І цієї Методики.

Так, у розділі І «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

визначити причини її виникнення;

оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема *навести дані у цифровому чи кількісному вимірі*, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;

визначити основні групи, на які вона справляє вплив;

обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Разом з цим, в АРВ до проекту наказу розробником не проаналізовано існуюче правове регулювання господарських та адміністративних відносин щодо яких склалась проблема, не доведено, чому існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення. При визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом проблеми.

Також, при визначенні проблем, які передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробником не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблем, визначали їх масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які ці проблеми мають найбільший негативний вплив.

Зазначене, в свою чергу, не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, *принципу доцільності*, оскільки розробником не доведена наявність проблем, що потребують державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі V АРВ до проекту наказу «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником формально описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити *суб'єктам господарювання* для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто, необхідно встановити, яким чином будуть діяти положення проекту наказу, та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробником не оцінено, які організаційні заходи мають здійснити *органи влади* для впровадження цього регуляторного акту після набрання ним чинності.

Також, розробником фактично не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акту згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обрані способи регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

У розділі VII АРВ до проекту наказу «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» відсутнє, власне, обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта.

Розділ VIII АРВ до проекту наказу «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики.

Підсумовуючи зазначене, при розробці проекту наказу розробником не дотримано принципи державної регуляторної політики, визначені статтею 4 Закону про регуляторну політику, зокрема:

- збалансованості – в частині недоведеного розробником забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави;
- передбачуваності регуляторної діяльності, тобто відповідності її цілям державної регуляторної політики;
- ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства внутрішніх справ України «Про деякі питання обліку та ведення реєстру підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери».

Голова Державної регуляторної служби України

Ксенія Ляпіна